

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 27 Stycznia r. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

(z Gazety Sanktpetersburskiej.)

Naymilościwicy mianowani są kawalerami, niżej wyliczonych orderów: d. 1 stycznia r. b. Orderu *s. Wielkiego Męczeńnika zwycięzcy Jerzego, trzeciej klasy*, Naczelnik 2ey dywizyi Ułanów Jenerał-major Baron Rozen 6, orderu *s. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza trzeciej klasy*, Dowódca 2ey brygady 21szej dywizyi piechoty Jenerał-major *Merlini 1, Złotemi* udarowani *pałaszami z brylantami i z napisem za waleczność*: Jenerał-adjutant, Jenerał-porucznik *Bekendorf 2* i dowódca 1szej brygady 27ey dywizyi Ułanów Jenerał-major *Szabelski, Złotemi szpadami z brylantami i z napisem za waleczność*: Dowódca 1ey brygady 20ey dywizyi piechoty Jenerał-major *Tuchotka*, i Naczelnik inżynierów 2giey armii Inżynier Jenerał-major *Truzson 2*. Także 1 stycznia: *s. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 3ciej klasy*, Korpusu inżynierów dróg komunikacyi, Półkownicy *Cwilling*, i *Rakowski*, tegoż orderu *4tey klasy*: zostający przy Jego Królewskiej Wysokości Xięciu *Alexandrę* Wirtner berskim do osobnych poruczeń, *Leyb-gwardyi 1szej brygady artyleryjskiej półkownik, Aprielew*, Korpusu inżynierów dróg komunikacyi podpółkownik *Stachanow*, Majorowie *Fathow* *Lwów 2* i *Frólow 1*, Kapitanowie *Piewcow* i *Rozenkampf 2*, *s. Anny 2giej klasy z ozdobami brylantowemi*, Korpusu inżynierów dróg komunikacyi półkownik *Hotman 1* i podpółkownik *Pantelejew*; tegoż orderu i klasy bez ozdób brylantowych: tegoż Korpusu półkownik *Czernobrowkini* Majorowie: *Szykowski 1* i *Matama*, tegoż orderu *3ciej klasy*: Korpusu inżynierów dróg komunikacyi Major *Zege-fon-Laurenberg*, Kapitanowie *Semiczew*, *Czedajew*, *Elfimow*, *Czetwierikow 2*, Adjutant Jego Królewskiej Wysokości Xięcia *Alexandra Wirtnerskiego*, *Leyb-gwardyi* Siemienowskiego półtku Sztabs Kapitan *Pychaczew*, a porucznik *Halewski* tegoż orderu *4tey klasy*. Orderu *s. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 4tey klasy*: służący w departamencie dróg komunikacyi 5tey klasy *Jekimow*, sekretarz kancelaryi St. Petersburgskiego Gubernatora Cywilnego Radca honorowy *Tierajew*, i znajdujący się w komitecie hydraulicznym w St. Petersburgu 6tey klasy *Szakot*. Orderu *s. Anny 2giej klasy z ozdobami brylantowemi*, służący w departamencie dróg komunikacyi Naczelnik oddziału Radca Dworu *Bochkatowski*, a bez ozdób brylantowych, w obowiązku zarządzającego sprawami osobney kancelaryi Główno-zarządzającego drogami komunikacyi Radca honorowy *Perestawski*, i policmeyster kanału ładozkiego podpółkownik *Damaskin*; tegoż orderu *3ciej klasy*: majster, szluzowy Radca honorowy *Petrow*, użyty przy budowach miejskich korpusu inżynierów dróg komunikacyi porucznik *Andrejanow*, kancelaryi St. Petersburgskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora sekretarz kolegiálny assesor *Bartezniew*, Radca honorowy *Silicz*, sekretarz Komitetu budów miejskich Radca honorowy *Kowalew*, Sekretarz Rządu gubernialnego Radca honorowy

Kozłow, i członek Izby Opieki powszechney, z wyboru obywateli, Radca honorowy *Smirnow*, *s. Włodzimierza 3ciej klasy*, Główny doktor zakładów Izby Opieki powszechney w St. Petersburgu, Radca Stanu *Arendt*; orderu *s. Anny 2giej klasy z ozdobami brylantowemi*, znajdujący się w kancelaryi St. Petersburgskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, Radca kolegiálny *Lenz*. — Dnia 2, orderu *s. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 4tey klasy*, Naczelnik Oddziału Departamenta, Udziałów Assesor kolegiálny *Włodzimierz Panajew*. W dniu zaś 31 zeszłego grudnia 1827 roku, *s. Anny 3ciej klasy*, registrator kancelaryi finlandzkiego Jenerał-gubernatora Radca honorowy *Teodor Diukander*.

RZECZY GRECKIE I TURECKIE.

(z Gazety Sanktpetersburskiej.)

Donoszą z *Konstantynopola* pod d. 10 grudnia, że tam po wyjeździe Posłów, ciągle jeszcze trwa naywiększa spokojność. Porta oświadczyła tym poddanym trzech Mocarstw, którzy z porady swoich Posłów, oddali się pod opiekę Posła Niderlandzkiego, że i pod opieką Porty mogą być równie bezpiecznymi, jak pod opieką Mocarstwa zagranicznego. Wreszcie, nikt z *Eranków* stąd nie wyjechał, a obawa ich, dla zupełney spokojności, zmniejszyła się. W *Braitowie*, z rozkazu Sułtana, d. 15 grudnia ucięto głowę baszy, i posłano do *Konstantynopola*.

— W *Gazecie londyńskiej Gonic*, donoszą co następuje, ze *Smyrny* pod d. 19 listopada. „Wszystko tu w spokojności. Spodziewamy się pomimo przygotowań do wojny, że *Prusy* i *Austria*, przez swe pośrednictwo, przywrócą zgodę. Niektóre familie, wynioślszy się przed kilku dniami na okręty, powróciły znowu do swych domów.

— Według doniesień z *Korfu* pod d. 3 stycznia, środki przedsiębrane przez rząd angielski, celem poskromienia rozbojów morskich, nie wzięły pożądanego skutku. Owszem liczba korsarzy bar dziej się jeszcze powiększyła.

— W liście prywatnym z *Eginy*, pod d. 20 listopada, znajduje się następane opisanie Sądu appellacyynego na tej wyspie.

„Jedna tylko machina działa w naszym Rządzie, Sąd appellacyyny, który dla nienasyconey chciwości pragnąłby codziennie pochłaniać swą zdobycz. Członkowie tej jurysdykcyi z radością zasiadaliby dzień i noc w sądowni, byleby tylko przedmiot ich narad wynagradzał ich pracę. Można powiedzieć, że oni nakształt wieczności wszystko pochłaniają, a niczego nie wracają. Osoby, sąd ten składające, mogą dać wyobrażenie o duchu swoich wyroków. Prezydent dwukrotnie był bankrutem; dwóch Sędziów także ten los spotkał; a chociaż ze wszystkiego wielki zysk mieli tak, że mogli żyć spokojnie, z tępą wszystkiem miłość ich ku oyczyźnie nie dozwalała im uchylać się od ciężkich i kłopotliwych obowiązków, członków sądu appellacyynego. Czwartym sędzią jest były niegdys liwrantem kupieckich okrętów w *Konstantynopolu*, który przytępem rzemieśle, doskonale poznał prawa morskie i handlowe, i wywiedział się o wszystkich miejskach; gdzie szyper może chować swoje pieniądze, tudzież, jak pomiędzy mniejszey wagi

rzeczami ukrywać się mogą najkosztowniejsze. Pod tym względem zdaje się on posiadać nader obszerne wiadomości: jestto jeden z naysposobniejszych członków tego sądu; korsarze ze wszystkich najbardziej go poważają. Piątym sędzią jest Grek z Odessy, który sobie przywłaszczył pieniądze z pożyczki, zaciągnięney u filohelenów Rosyjskich. Weyście eskadry Rosyjskiej na Archipelag bardzo mu nie do smaku: gdyż za każdym ukazaniem się tych okrętów staje mu w oczach Syberya.

STANY PÓŁNOCNO-AMERYKAŃSKIE.
Washington dnia 4 grudnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Gazety nasze ogłosiły poselstwo do kongresu narodowego, przesłane przez prezydenta *John Quincy Adams*. Umieszczamy z niego dla czytelników naszych wyciąg następujący:

Spółobywatele Członkowie Senatu i Izby Reprezentantów.

„Zachowywać, ulepszać i uwiecznić źródła dobra publicznego i nadawać im kierunek naysposobniejszy, oto jest cel, dla którego rządy są ustanowione.

„Przedmioty wysokiej ważności dla dobra Unii ustawnie się nastroczają i wymagają uwagi prawodawstwa federalnego. Nabierają one nowego interessu od okoliczności obecney, to jest: od pierwszego zgromadzenia obu izb po ich peryodycznym odnowieniu.

„Nasze związki polityczne i handlowe z innymi narodami ziemi, utrzymują się na stopie nawiększej przyjaźni, a zderzenia do ich ulepszenia chwytnie były ze stateczną pilnością. Negocyacye o przedmiotach nader ważnych, a nader delikatnych, z rządem W. Brytanii zakończyły się na urządzeniu niektórych punktów, o które spór zachodził, na warunkach zaspakajających, a przez odłożenie innych kwesty, które obszerniej muszą być rozbierane i rozstrzygnięte w późniejszym czasie. Rozrządzenia konwencyi, zawartej w St. Petersburgu dnia 12 lipca 1822, pod pośrednictwem zmarłego Cesarza ALEXANDRA wzięły swój skutek przez konwencyą późniejszą, zawartą w Londynie d. 15 listopada 1826, a której ratyfikacye zostały wymienione w tém mieście dnia 6 lutego roku zeszłego. Summa 1,204,960 dolarów, która, podług brzmienia tej konwencyi, miała być wyptaconą, aby stała się wynagrodzeniem, wspomnianem w pierwszym artykule traktatu gandawskiego, jest otrzymana, i w części została już rozdzieloną osobom, które miały prawo do części tego urzędzenia. Wypadek ten układow naysposobniejszych, jakie kiedykolwiek pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Brytanią Wielką zachodziły, nie tylko daje nam pobudkę do powinnowania, ale też powinien mieć skutek szczęśliwy do pomnożenia z obu stron uczuć naysposobniejszych, i utorować drogę do uregulowania innych przedmiotów sporu. Nie powinienem opuścić tej okazji do oddania szczerę i serdeczney sprawiedliwości tej wspaniałomyślności, z jaką naród zacny, poprawiając swe omyłki, otrzymuje tryumf chwalebniejszy, aniżeli zwycięztwo, nawiększej krwi kosztujące, mogłoby kiedykolwiek przynieść.

„Konwencye 3go lipca i 20 października 1818 mają się ukończyć d. 20 października następnego. Przez nie urządzone są stosunki handlowe i proste pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Brytanią Wielką, na zasadach naysposobniejszych wzajemności, i skuteczniony sąd polubowny o prawa i roszczenia do ziemi na zachód gór *Rocky*. Urządzenia te zostały przedłużone bez oznaczenia, po wyściu terminu rzeczonych konwencyi, zostawiając dla każdej ze stron umawiających się wolność położenia im końca, za uwiadomieniem drugiej strony rukiem pierwey. Zasada główna wszystkich związków handlowych pomiędzy narodami niepodległymi jest interess wzajemny stron. Jest to sam duch żywotny handlu, i nie możnaby go pogodzić z naturą człowieka, ani z pierwsze-

mi prawami wszelkiej społeczności ludzkiej, możnością dalszego prowadzenia dobrowolnie handlu, którego wszystkie pożytki, byłyby z jednej strony, a wszystkie ciężary na drugiej. Uznano z doświadczenia, że traktaty handlowe są w liczbie środkow naysposobniejszych do utrzymania i umocnienia pokoju i zgody pomiędzy narodami, których interessa, uważane wyłączenie z jednej strony lub drugiej, znalazły się wystawionemi na częste kollizye skutkiem konkurencyi. Zawierając traktaty tego rodzaju, powinnością każdej strony jest, nie samo tylko proste nastawanie z nieprzełamana uporczywością nańto, co sprzyja własnemu jej interessowi, lecz razem i uczciwe przystawanie na to, co się zgadza z interesem drugiej strony. Aby to osiągnąć, nie pozostaje w ogólności nic prawie do czynienia, jak przestrzeganie prostego prawidła wzajemności, a jeśliby się zdarzyć mogło, iżby osoby stanu jednego narodu, podyściem lub inaczej, wymogły na słabości lub niewiadomości osób drugiego narodu, traktat uciążliwy dla tegoż narodu, tedy taki czyn, stałby się raczej żywiołem wojny, jak zakładem pokoju. Nasze konwencye z Wielką Brytanią, oparte są na zasadach wzajemności. Stosunki handlowe pomiędzy tym krajem a naszym są nieskończenie rozleglejsze, niżeli te, które zachodzą, pomiędzy dwoma innymi jakimikolwiek narodami na kuli ziemskiej. Są one, dla pożytku i szczęścia obu narodów, równie nieocenione, a wedle wszelkiego podobieństwa do prawdy, daleko liczniejsze, aniżeli, gdyby oba narody składały jeszcze jeden i tenże sam naród. Traktaty takie, jakie zachodzą pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Anglią, urządzając pomiędzy nimi stosunki pokoju i przyjaźni, jako też interessa nawiększej wagi, a które z doświadczenia uznane zostały za zobopólnie korzystne, nie powinny być lekkomyślnie zrywaniem lub odrzucaniem. Dwie konwencye dla utrzymania ich obowiązujące, zostały zawarte między pełnomocnikami obu rządów, d. 6 zeszłego sierpnia, i będą niezwłocznie podane Senatowi, ażeby te akta umocnił swoją władzą konstytucyjną.

Prezydent mówił dalej o wzajemnych układach względem delimitacyi granic, oznaczonych dla obu mocarstw przez traktaty: Paryzki, r. 1783, i Gandawski r. 1815, i doniósł, że to, zupełnie prawie zostało uregulowane, przez konwencyą, zawartą w Londynie d. 29 zeszłego września. Dalej zaś tak mówił:

„Gdy tyle przedmiotów, tyczących się związków przyjaźnych pomiędzy dwoma krajami, zostało uregulowanych w sposobie zadowalającym, żałować należy, iż to, co się tyczy stosunków handlowych, pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a kolonijami angielskimi, także w sposobie przyjaźnym nie zostało urządzone.

„Po wielu bezskutecznych usiłowaniach, w celu porozumienia się z rządem angielskim, przestrzeżono z żalem, że się trzyma wyraźnego zakazu, przeciwko naszemu handlowi. Nie tylko rząd ten odrzucił układanie się w tej rzeczy, lecz nadto zasada, którą pierwey przyjął w tej materii, pozbawiła nas wszelkiej sposobności traktowania. Nie bardzo przystoi Stanom Zjednoczonym żebrecz łaski, albo też przypymować za łaskę, rzecz, w której wymaga się zupełney wzajemności. Zresztą miło jest widzieć, że pomimo niedogodności, wynikające z odwrócenia zwyczajnych kanałów naszego handlu, nie okazało się jeszcze żadne zmniejszenie w dochodach Stanów Zjednoczonych, i że nie można się niczego ważnego obawiać, z dłuższego potrwania zakazu wzajemnego.

„Z innymi narodami nadmorskimi i handlowymi w Europie, stosunki nasze nie wielkiej zmianie uległy.

„Odtąd jak traktat z dnia 24 czerwca 1822 r. obalił wszelkie wyłączone zastrzeżenia dla okrętów Stanów Zjednoczonych i Francyi w obudwu krajach; handel nasz z Francją wzrósł i co dzień bardziej wzrasta. Ze strony Francyi oświadczone chęć odnowienia pomienionych układów. Przyjmując to wezwanie, wynurzyliśmy nasze życzenie,

czyby nie można także zająć się innemi przedmiotami, w których jednomyślność byłaby korzystną dla obu narodów. Początek stosunków naszych z Francją sięga pierwszych lat niepodległości narodowej: pamięć tego przymierza jest nieodłączną od wspomnienia długich i ciężkich bojów za nasz byt polityczny. Jakkolwiek osłabiona od owej chwili, nigdy jednak zupełnie zatartą niezostała, i dziś z radością uyrzeliśmy dowody podobnych uczuć ze strony Francji. Ministeryum Stanów Zjednoczonych w *Paryżu* ponowiło swoje staranie, ażeby zechciano wziąć pod rozwagę słuszne prośby obywateli Zjednoczonych, o zadosyć uczynienie za szkody oddawna im wyrządzone, których część z otwartością już przyznano, a które wszystkie zasługują na jak najszybsze roztrząśnienie. Niedawno zrobiono propozycją rządowi Francuzkiemu, ażeby punkta sporne w owych układach, można było poddać pod ostateczne rozstrzygnięcie którego z Monarchów przyjaźnych obudwu krajom; nie odebraliśmy jeszcze stanowczej odpowiedzi w tym względzie: ale owe szlachetne uczucia, któremi zawsze szczyła się Francya, nie dozwolą zapewne, ażeby tak sprawiedliwe żądania swojego skutku nie wzięły.

Nowy traktat przyjaźni, żeglugi i handlu, został zawarty z Królestwem Szwedzkim. Będzie on przedstawiony Senatowi, ażeby ten, oświadczył swoje zdanie, względem jego ratyfikacji. Pierwiy nieco, przybył tu minister pełnomocny miast anzeatyckich: *Hamburga, Lubeki i Bremy* ze szczególnym umocowaniem do zawarcia traktatu przyjaźni i handlu, pomiędzy tym sławnym i starożytnym związkiem a Stanami Zjednoczonymi; układy z nim zostały rozpoczęte i ciągle się odbywają. Skutek, jeżeli będzie pomyslny, przedstawiony zostanie Senatowi.

„Od czasu wstąpienia CESARZA NIKOŁAJA na Tron Wszech Rosssy, stosunki przyjacielskie, tak stale zachowywane przez Jego poprzednika, ze Stanami Zjednoczonymi, utrzymują się ciągle bez najmniejszej zmiany. Otrzymaliśmy tego dowód, przez mianowanie Ministra pełnomocnego przy rządzie Zjednoczenia. Następnie prezydent wystawił obraz stosunków Stanów Zjednoczonych, z innemi rzeczami pospolitemi ludu amerykańskiego, a po rozszerzeniu się nad zamieszkami, które się jeszcze okazują w tych nowych państwach, i po oświadczeniu nadziei, uyrzenia wkrótce ustalonej tam zupełnie spokojności, P. *John Quincy Adams* tak daley wykładał swoje poselstwo:

„Przechodząc od naszych stosunków z narodami zagranicznymi do wewnętrznych spraw Zjednoczenia, postrzegamy z żywym ukontentowaniem, że przychody r. b. będą odpowiednie nadziejom o nich powziętym, i że na rok przyszedły, większych jeszcze korzyści spodziewać się należy.

Ogół kapitału znajdującego się w kassie w dniu 1 stycznia roku schodzącego, wynosił 6,558,686 dollarów. Dochody pod d. 30 września, wynoszą 16,886,381; dochody bieżącego kwartału są przez przybliżenie wyrachowane do 4,515,000; co czyni w ogóle dochodu na rok do 21, 400,000 dollarów. Wydatki, któreby mogły dochodzić do 22,500,000, nie wiele przewyższają przychód; ale z 22 milionów wzmiankowanych, przeszło 6 użyto na opłacenie kapitału publicznego długu, który czynił 74 milionów, w d. 1 stycznia, a zmniejszy się do 67 milionów i pół, w d. 1 roku następnego. Rachują, że przewyżka w skarbie, d. 1 stycznia roku następnego, wyniesie przeszło 5,450,000 dollarów, co przechodzi przewyżkę d. 1 stycznia r. 1826, chociaż summa ta mniejszą jest od summy; jaka była 1 stycznia r. b. Wnoszą, że przychody r. b. nie zrównają przychodom r. z.; lecz widziano, iż się ziściły nadzieje, które wypięto, że *deficit* nie przechodzi bynajmniej wypłaty długu publicznego, za pomocą 10,000,000, przeznaczonych na to aktem d. 3 marca 1827 roku.

„Cło przywozowe wynosi od początku roku 30 d. 30 września 21,226,000 dollarów, a dochód stosunkowy ostatniego kwartału 5,774,000 dol., co czyni w ogóle 27,000,000: a zatem, odtrąciwszy na

ubytek i na niedobór przypadkowy, jakiby się mógł wydarzyć, można z największą pewnością oznaczyć przychód roku następnego 22,500,000 dol., co wyrównywa prawie wydatkom roku bieżącego.”

Po zdaniu sprawy o finansach, przechodzi prezydent do stanu wojska, i odwołuje się szczególnie w tym przedmiocie do raportów ministra wojny, które dołącza. Obstaje mocno za potrzebą powiększenia korpusu inżynierów, z powodu rezeznaj i prac, które pozostaje uskutecznić, w celu powszechnego systematu obrony brzegów i granic Zjednoczenia. Roztrząsa w krótkości raporta sekretarza stanu marynarki, także dołączone. Rozciąga się nadewszystko nad potrzebą założenia akademii lub szkoły marynarki, celem dostarczenia dla młodzieży, poświęcającej się do tego zawodu, wiadomości teoretycznych, koniecznie jej potrzebnych do dobrego pełnienia służby; i tak daley mówi:

„Praktyka w rzemiośle marynarza i w sztuce żeglugi, może się nabydź w czasie krążeń, na które kiedy niekiedy wysyłamy, na morza najeodleglejsze; lecz dostateczna znajomość w sztuce budowania okrętów, w matematyce transcendenttalnej i astronomii, noce literatury, mające edukacją naszych oficerów morskich zrównać z edukacją oficerów innych narodów nadmorskich, poznanie praw municypalnych i narodowych, które, w swoich stosunkach z rządami zagranicznymi mogą być zastosowane, a nadewszystko poznanie zasad honoru i sprawiedliwości; jakoteż ważniejszych jeszcze obowiązków moralności i praw powszechnych, bozkich i ludzkich, które czynią wielką różnicę pomiędzy wojownikiem patriotycznym, a zbójcą i korsarzem uprzywilejowanym: wszystko to nie może być wpojone, ani pojęte stosownie, jak w szkole trwałey, założoney na ładzie, i opatrzoney w nauczycieli, narzędzie i xiążki potrzebne.

Jeden z przedmiotów, najwięcej dotąd zwracających uwagę kongressu i administracyi, jest rozrządzenie tą częścią własności narodowej, którą zowiemy *gruntami publicznymi*. Nabycie tej ziemi przez Zjednoczenie, takim kosztem krwi i pieniędzy, nadaje mu prawo równie rozciągle, jak szanowne. Ostatni raport w tym względzie okazuje, że skarb wypłacił blisko 33,000,000 dol. za część tych posiadłości, kupionych od Francji i Hiszpanii. Ilość nabytey ziemi, wynosiła blisko 200 milionów morgów, w dniu 1 stycznia 1826 r.; wydobyto i wymierzono około 139 milionow morgów, a nieco więcej jak 10 milionów morgów wyprzedano. Summy wniesione do skarbu przez nabywców, nie wynoszą jeszcze pierwszych nakładów: dochody z tych przedaży, oddawna są przeznaczzone na długi narodowe, i należy się spodziewać, że te, w przeciągu lat kilku wypłaconemi zostaną. Systemat przyjęty względem administrowania tego ważnego przedmiotu narodowego, dojrzały i umiarkowany doświadczeniem i postępem naszej ludności, został uwieńczony najsławniejszym skutkiem. Przeszło 1/3 ziemi wzmiankowaney, zostało własnością narodu, jest przeto pod wolnym zarządzeniem kongressu.

„Są i inne przedmioty wielkiej wagi dla całego Zjednoczenia kongressu, które były już podawane do rozważania kongressu, tak przez moich poprzedników, jak i przeze mnie. W pierwszym rzędzie idzie dług sprawiedliwości, więcej aniżeli wdzięczności, zaciągniiony u weteranów wojny rewolucyney. Dalej położę rozszerzenie administracyi sądowej rządu związkowego na nowe krainy, które zwiększyły Zjednoczenie od czasu uorganizowania ciała sądowego teraźniejszego; — krainy, obejmujące przynajmniej trzecią część naszego terytoryum, naszej potęgi i naszej ludności; wreszcie utworzenie systematu jednostaynego i skuteczniejszego, dla uorganizowania milicyi i przejrzenia kodexów, tak różnych a tak surowych, tyczących się spraw nierozstrzygnionych. Polecając rozważom spokojnym i patriotycznym prawodawstwa, tyle przedmiotów wielkiej wagi dla narodu, przestanę na

wyznaniu, iż do wszystkich środków, które o-
trzymają jego potwierdzenie, będą się przyczyniali
dzielnie i serdecznie; stosownie do przepisanych
mi obowiązków, i do uczucia wszelkich obliga-
cyy, które na mnie są włożone przez naszą mą-
drą i wyborną konstytucyą.

N I E M C Y.

Od brzegów Elby d. 8 stycznia.

D. 3 b. m. w Kopenhadze przez cały dzień aż
do nocy gwałtowna panowała burza; wiatr dał
południowo-wschodni; burza ta zakończyła się
mrozem i zamiecią. Prawie przez trzy tygodnie
wiejące wiatry zachodnie na morzu północnem,
wiele szkód zrzuciły. Dowodem tego jest mnó-
stwo rzeczy wyrzuconych ma brzeg zachodni Ju-
tlandyi.— D. 2 we *Fryderychswerck* wysadzony
został na powietrze młyn prochowy: przy czem
jeden człowiek postradał życie, a pięciu jest cięż-
ko raniomych. (z *Gaz. Sanktpers.*)

A N G L I A.

Londyn dnia 11 stycznia.

(z *Gazety Warszawskiej.*)

Deputacya osiadłych w tutejszej stolicy Por-
tugalczyków podała onegdaj Infantowi Portugal-
skiemu *Don Miguel* uchwalony adres wraz z sto-
sownym medalem. Margrabia *Pallmella* przed-
stawił Infantowi członków tej Deputacyi, a gdy
jeneralny Konsul Portugalski wystawił jej zamiar,
Pan *Freire Marreco*, sekretarz Deputacyi,
przeczytał następujący adres, drukowany na bia-
łym atlasie: Najdostojniejszy Panie! Niżej pod-
pisani, znajdujący się w Londynie Portugalczyko-
wie, którzy zawsze sercem byli przychylnymi
swojej oyczyźnie, życząc jej sławy i pomysłności,
przejęci uczuciami wierności, ożywiającemi naród
Portugalski, proszą dziś o pozwolenie, aby W. K.
Mci, podczas przejazdu jego przez Anglią, mogli
złożyć hołd swojego uszanowania, a tak uprzedzi-
li jednomyślną radość, z jaką cały naród Portu-
galski przyymie wspaniałomyślnego Xiążęcia, któ-
ry utrzymaniem praw Królestwa i instytucy na-
danych od wielkiego naszego Króla i Pana *Don*
Pedra IV., zamysła szczęście jego zapewnić i
złocić nadzieje, które oświadczenie sposobu my-
ślenia, uczynione już przez W. K. Mość dostojney
siostrze swojej, głęboko w umyśle wszystkich
Portugalczyków wzbudziło. Celem podania po-
tomności ważnego wypadku przejazdu Xiążęcia
Dostojnego domu Braganckiego przez Anglią, ka-
zali wybić stosowny medal i mają zaszczyt złożyć
go W. K. Mości. Racz W. K. Mość przyjąć ten
hołd ich prawości. W Londynie, w miesiącu
stycznia 1828." Odpowiedział na to Infant: "Dzię-
kuję osiadłym w Londynie Portugalczykom za wy-
nurzone ich uczucia; i przyymuję je za dowód pra-
wości, jaka zawsze w każdym miejscu zaionuje
Portugalczyków." Medal jest złoty; z jednej stro-
ny znajduje się popiersie Infanta z napisem: *J. K.*
Mci Infantowi Don Miguel, Rejentowi Królestwa
Portugalii i Algarbii i Namiestnikowi N. Króla
Jmci Najprawowierniejszego na pamiątkę przejazdu
Jego przez Anglią w roku 1828 podany od znaj-
dujących się w Londynie Portugalczyków; z drugiej
zaś strony widać okręt z rozpiętymi żaglami herb
miasta Lizbony i zamek Belem z czterema wier-
szami poety Camoensa w takiej osnowie: "Po o-
kropney burzy, nocney ciemności i szumiących
wiatrach, jasnieje wesoła czystość poranku i czy-
ni nadzieje zawinięcia do portu i ocalenia."

Xiążę *Esterhazy*, Posel Cesarzsko-Austryacki;
naradzał się onegdaj z Hrabią *Dudley*; wczoraj
zaś Xiążę *Liewen* Posel Cesarzsko-Rossyyski i Mar-
grabia *Palmella*, Posel Królewsko-Portugalski,
mieli naradę ze wspomnianym Hrabią.

Podług gazety *Star*, Pan *Peel* ma być pier-
wszym Lordem Izby skarbowey; Xiążę *Wellington*
Wielkim Mistrzem artylleryi; Margrabia *Welle-*
sley Sekretarzem Stanu wydziału osad; Pan *Dawson*
Sekretarzem stanu wydziału spraw wewnętrznych;
Hrabia *Bathurst* Prezesem tayney Rady; Lord
Lowther naczelnikiem wydziału lasów z dostojno-
ścią Para i tytułem Xiążęcia. Inni Ministrowie
mają pozostać na swoich urzędach.

Dziś około godziny 6tey zrana zrobił się
znowu otwór w drodze podziemney pod *Tamizą*,
i znaczna ilość wody wcisnęła się. Dotąd wiemy,
iż 6 ludzi życie utraciło; lękamy się, aby więcej
osób nie doznało tego smutnego losu; woda bo-
wiem cisnęła się tak gwałtownie, iż we 2 mi-
nutach całą drogę podziemną napełniła. Sam
Pan *Brunel* zostawał w niebezpieczeństwie.

C H I N Y.

(z *Gazety Warszawskiej.*)

Gazety tutejsze donoszą o powstaniu w Pań-
stwie Chińskiem następujące szczegóły: „Podług
Gazety Pekijskiej, zdaje się, że powstanie w pro-
wincyi wschodniej *Czogatay*, mocno Cesarza za-
trwożyło; wysłał on przeciw zbuntowanym Tata-
rom dwóch naysilniejszych wodzów swoich. Bun-
townicy są potomkami tych samych zwycięzców
Chin, którzy w roku 1644 teraźniejszą dynastyą
zaprowadzili. Nie można mieć jeszcze dokładney
wiadomości o przyczynie tej rewolucyi, o zamia-
rach i środkach zbuntowanych; zdaje się, że podob-
nie jak w wieku XVII napaść chcą na Państwo
Chińskie i zapewne zrobią z dynastyą, co im się
podobać będzie. Właściwy teatr wybuchey
rewolucyi, jest jeszcze o 1500 mil angielskich od
stolicy Państwa Chińskiego; ztąd można sobie wy-
stawić, jak ogromnych summ na wystanie wojska
i zapasów żywności w tak dalekie strony potrze-
buje rząd, który zwłaszcza tak mało do wypraw
wojennych jest przygotowany. Zasoby skarbu
Chińskiego, podług doniesień Chińskich, zapewne
przesadzonych, są ogromne: podług nich mają
Chiny przeszło 500 milionów ludności, 70,000,000
fun. szter. rocznego dochodu, 1,000,000 piechoty
i 800,000 jazdy. Gdyby liczba stanowiła przewa-
gę, Chiny byłyby bez wątpienia naysilniejszym
w świecie narodem; ale dzieje stawiają nam przy-
kłady, że liczne wojska bez doświadczenia i wa-
lecności, nie raz oporu stawić nie mogły garstce
wojowników, przywykłych od młodości do rze-
miostła wojennego; właśnie takimi są Tatarzy.
Pokolenia ich żyją prawie jedynie z rabunku i
wojują prawie nieustannie z sąsiadami. Lubią oni
mocne napoje, żyją pod namiotami, przenoszą się
z wielką łatwością z jednego stanowiska na drugie.
Sam klimat umiarkowawszy daje im przewagę nad
mieszkańcami południowych prowincy Chińskich.
Nie dziw więc, że Cesarz jest w obawie, i że z ra-
dości zapłakał, gdy się dowiedział, że wojsko je-
go *Kaszgar* zdobyło i w stożonej bitwie 5000
buntowników z powierzchni ziemi sprzątnęło.
Chinczykowie nie powiedzieli nic o stratach wła-
stnych, a gdyby Tatarzy gazetę mieli, dowiedzie-
libyśmy się o szczegółach wcale różnych od tych, o
jakich nam donosi Pekijska Gazeta nadworna.“

Obszary	Czas obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
meteorolo gi- esne.	d. 25 godz. 2 wiecz.	28 cal. 1,0 lin.	— 2,75 stopni	—	Pochmurno
	d. 27 godz. 7 zrana.	28 — 2,2 —	— 8,25 —	—	Pogoda
	d. 27 — — —	28 — 2,5 —	— 16 —	—	Pogoda

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharški Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 27 Stycznia r 1828 Roku.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща снмъ объявляется: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго шорга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Венедикша Фомича Жилинскаго, состоящее Могилевской Губерніи Бабиновецкаго Повѣща въ деревняхъ: Лешнѣ 24, Воронинѣ 21, и шого 45, мужеска пола душъ писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года іюня мѣсяца первый 12, второй 14, и третій 19 число. Желашіе купить имѣніе сіе, могутъ являшся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣшь въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

3 Od Rady Opiekunczej St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszém ogłasza się, iż w niej predaje się przez aukcyą z publicznego targu, oddany wewikcyi i przeterminowany nieruchomy majątek Obywatela Benedykta Fomicza Żylińskiego położony w Mohilewskiej Gubernii w Babinowieckim powiecie we wsiach: Lesznie 24, Woroninie 21, w ogóle 45 dusz pći męskiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow w terażnieyszym roku w miesiącu czerwca 1szy 12, 2gi 14, a 3ci 19; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunczej w oznaczonych terminach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща снмъ объявляется: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго шорга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе, Маіорши Вѣры Михайловны Дурновой, состоящее Витебской Губерніи Невельскаго повѣща при селцѣ Дубининѣ дворовыхъ 3, въ деревняхъ Репищахъ 13, Боровой 10, Подбельными или Харняхъ за исключеніемъ 10, 20, Журовахъ 14, Хобняхъ или Ланяхъ 30, и шого 90, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеніемъ для чего назначены сроки шоргамъ сего года мѣсяца марта первый 8, второй 13 и третій 15 число. Желашіе купить имѣніе сіе, могутъ являшся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣшь въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

3 Rada Opiekuncza St. Petersburgska CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszém ogłasza; iż w niej predaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany wewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek Majorowej Wiery Michajłowny Durnowej, położony w Witebskiej Gubernii w Nowelskim powiecie w majątku Dubininie dwornych 3; we wsiach Repiszczach 13, Boro-wey 10, Podbiełymi albo Charniach po wyłączeniu 10, 20, Żurowach 14, Chobniach albo Łachniach 30, w ogóle 90 męskiej pći dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem; do czego naznaczono

terminy do targow terażnieyszego roku w miesiącu marcu 1szy 8, 2gi 13, a trzeci 15; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunczej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща снмъ объявляется: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго шорга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Коллежскаго Регистратора Якова Данилова Дыммана, состоящее Витебской Губерніи Суражскаго повѣща при фолваркѣ Турцѣ въ деревняхъ: Банникахъ 42, Долганахъ за исключеніемъ 1-29, Агривовкѣ 38, и шого 109, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года мѣсяца марта первый 8, второй 15, и третій 15 число. Желашіе купить имѣніе сіе, могутъ являшся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣшь въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

3 Od Rady Opiekunczej St Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszém ogłasza się: iż w niej predaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek Kollegialnego Registratora Jakuba Daniłowa Dymmana, położony w Witebskiej gubernii, Surazskiego powiatu, przy folwarku Turcu we wsiach: Bannikach 42, Dołhanach po wyłączeniu 1ey 29. Ahryzowce 38, w ogóle 109 męskiej pći dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem; do czego naznaczają terminy do targow roku terażnieyszego w miesiącu marcu 1szy 8, 2gi 13, a 3ci 15: Życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunczej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща снмъ объявляется: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго шорга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Викентіа Клеофасова сына Лоссовскаго, состоящее Витебской Губерніи Невельскаго повѣща въ селѣ Бачменовѣ дворовыхъ 10, деревняхъ: Бачменовѣ 5, Гринковѣ за исключеніемъ 26, 3 Иванцовѣ за исключеніемъ 14, 1, Крюковѣ 21 и Недведкахъ 4, кои переведены въ Крюково, и шого 44, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года съ рожденными послѣ ревизіи со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года мѣсяца марта первый 8, второй 13 и третій 15 число. Желашіе купить имѣніе сіе, могутъ являшся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣшь въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

3 Od Rady Opiekunczej St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszém ogłasza się: iż w niej predaje się przez aukcyą z pu-

licznego targu oddany na ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek obywatela Wincetego Kleofasa syna Łossowskiego, położony w Witebskiej gubernii w Nowelskim powiecie w majątku Baczmienowie dwornych 10, we wsiach: Baczmienowie 5, Hrynkowie za wyłączeniem 26, 3, Iwancowie za wyłączeniem 14, 1, Kriukowie 21 i Niedwiedkach 4, które przeprowadzone do Kriukowa, w ogóle 44 dusz płeć męzką, zapisanych do rewizyi 1816 r., z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow terażniejszego roku w miesiącu marcu 1szy 8, 2gi 13, a 3ci 15; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekuńczej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaznego prawa. **Expedytor Osmołowski.**

2 Od Wileńskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż w podległym jej Szawelskiem Powiatowym Kaznaczeystwie, jest miejsce wakujące na Powiatowego Kaznaczeja, z pensją na rok 800 rub. assygn.; życzący utrzymać to miejsce zechcą przybyć do tej Izby z przedstawieniem attestatów i na zabezpieczenie Skarbu dostatecznych poręek albo ewikcyy. Dnia 24 stycznia 1828 roku.

Gubernialny Kaznaczej Lego.
Naczelnik Stołu Piotr Szuszkiewicz.
Pomocnik Naczelnika Stołu Zaborowski.

1 Policya Miasta Wilna przez niniejsze zawiadomia, że na mocy ukazu Rządu Gubernskiego Wileńskiego, którym polecił Policyi niniejszey oddać w arędowną tenutę domy w mieście Wilnie podradczyków byłych Wileńmieszczan Starozak. Izraela Percowicza Klaczki bez N. na Łukiszkach i Eliasza Notelowicza Zamberga pod N. 329 na ulicy Zmuydzkicy, oraz Kawenta za Klaczkę Szymona Kreszkiewicza pod N. 189 na ulicy Zamkowej, z powodu niedotrzymania przez tychże podradczyków warunków kontraktu, zawartego 18 maja roku 1814 z Kommissją prowiantką Wileńską, na dostawienie do Wileńskich magazynow prowiantu, owsa i workow, a ztąd zastosowaney do nich i do Kawenta Kreszkiewicza Skarbowey pretensyi na rubli assygnac. 28,556 kop. 50: zatem na wzięcie takowych domow przez licytacyą w arędę od terminu 4. Jerzego tojest 23 następującego mca apryla, do takowey Licytacyi naznaczają się terminy: pierwszy 8, 2gi 9 i 3ci 10, a przetarg 13 mca february r. b., kondycye zaś takowey arędy można widzieć każdodziennie w teyże Policyi i będą przedjawione przy targach. Życzący przeto należec do takowey licytacyi, zechcą jawić się na wyż wyrażone terminy każdodziennie z południa o godzinie 3 do Policyi miasta Wilna.

Za Prystawa Hutowicz.
Sekretarz Koll. Suchocki.
Naczelnik Stołu Guber. Sekr. Konezałowski.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątnością Rybiniszki zowiącą się, w Rzerzyckim Ptecie, Witebskiej Gubernii sytuowaną, do dziedzictwa JW. Konstancyi Weyssehoffowny należną, za debita jej oycy Tadeusza Weyssehoffa i wszelkie do jego bądź z jakiego źródła regulujące się pretensye, na usatysfakcyonowanie kredytorów i pretensorow, oraz dla usprawiedliwienia się w debitech każdego teyże mas-

sie dowodzących się, Remissą Sądu Głównego Cywil. Departamentu Wittgo przeznaczony, w ostatecznym zjeździe przez awizacye na dzień 29 grudnia przeszłego 1827 roku zapowiedzianym, zgromadzony, po przesłuchaniu znaczney części produktow, niewidząc więcey z dopomnikami jawiących się, postanowił poraz ostatni domieszcic awizacyą w Gazecie Kuryera Litt., z zapowiedzeniem terminu wzięcia oczewiscie całego dzieła do namowy w dniu 20 Intego terażniejszego roku i ogłoszenia wyroku ostatnich dni marca; za czem w skutek takowego postanowienia ostrzega wszystkich bądź z jakiego względu do JW. Tadeusza Weyssehoffa pretensye regulujących, ażeby do zamierzonego terminu z takowemi do Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego jawili się, gdyż na niejawiących się preteusye bądź z jakiego względu uraszczać się mogące zostanie rozciągnięta Amissy a czyli ntrata rzeczy, przez Remissę Sądu Głównego zastrzeżona.

Exdywizor Nereusz Horbacki.

Exdywizor Adam Rodzewicz.

Ignacy Fastykowski Exdywizor.

O zgodności z postanowieniem i protokółem Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego, świadczę Sąd Główny Cywilny Departamentu Witebskiego i Exdywizorskiego Regent Wincenty Petryszcza.

1 Roku 1827 grudnia 21 dnia. Niżej podpisany następujące zapisuje oświadczenie, postanawiając dla powszechney wiadomości ogłosić trzykrotnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego, iż podobno w roku 1818 zmuszony byłem na imie W. Józefa Sulistrowskiego wydać kartę na czer. zł. 150, którey skutków tenże W. Sulistrowski dotychczas nie poszukiwał, jako przekonany o niezemności nastania wspomnioney karty de nullo dato et accepto wynikłey, na papierze podobno nie herbowym napisaney, i w żadnym względzie do uskutecznienia nie należney, do którego pokilkakrotnie zgłaszałem się, aby oną mnie zwrócił, lecz żadney nie odebrałem odpowiedzi; w tém będąc przekonaniu, iż W. Sulistrowski wiedzący najdokładniey źródło wyrażoney karty sam oną nieobowiązującą w sumnieniu swoim uznał; uważałem papier ten za niepowinny i nie mogący mię obowiązywać; wszakże w niespodziewanym przezemnie przypadku, jeśli ktokolwiek część lub całość ilości nabył wlewkiem, albo innym jakim sposobem, przeto ogłaszam, iż do opłaty takowego nabycia nie jestem obowiązany, a nadto zastrzegam, aby nikt z W. Sulistrowskim w układy z widoku karty moicy nie wchodził i żadnych przelewow nie przyjmował. Marcin Zawadzki Sędzia Guberski Granicz.

Roku 1827 grudnia 21 dnia, że niniejsze oświadczenie do protokołu potoczny Sąd Grodzkiego Ptu Grodzień. jest wpisane, i przez JW. Marcina Zawadzkiego Sędziego Granicznego Gubernskiego Grodzień. własnoręcznie podpisane. Świadczę Regent Staniszewski.

Wolno drukować. Wil. d. 26 stycz. 1828. r. A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Wil. Radca Kolleg. i Kawaler.

1. Jest do wydzierżawienia z wolney ręki na lat trzy Folwark położony w Gubernii

Białostockiej mil dwie od Tykccina, dotykają się gruntami z jednej strony do rzeki Narwy, z drugiej do Biebrzy, z obfitemi bardzo pastwiskami; o kondycjach dowiedzieć się można w Mażeninie w Krolestwie Polskim mil trzy od Tykocina na trakcie pocztowym Warszawskim.

Wolno drukować. Wilno d. 26 stycznia 1828 r. A. Powstański Prezes Kom. Cenz. Wileń. Rada Kollegjalny i Kawaler.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu, przeterminowana ewikcyą witebskiego obywatela żyda Azika Bohorada, zawierająca się w 8miu murowanych kramach i przy nich mieszkalnych pokojach, w mieście Witebsku położonych. Targi na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu 13 maja 1827 r. naznaczone będą we 4 miesiące od dnia ostatniego wydrukowania w Gazetach obu stolic i w Kuryerze Litewskim; w jakie zaś mianowicie dni o tem ogłoszono będzie osobno w tychże gazetach.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu przeterminowana ewikcyą Witebskiego obywatela żyda Mowszy Karasina, zawierająca się w dwóch domach: murowanym i drewnianym, z ziemią, w mieście Witebsku położonych. Targi na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu 13 maja 1827 naznaczone będą we 4 miesiące od dnia ostatniego wydrukowania w Gazetach obu stolic i w Kuryerze Litewskim, w jakie zaś mianowicie dni, o tem ogłoszono będzie osobno w tychże gazetach.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu, przeterminowana ewikcyą witebskiego obywatela żyda Zeylika Kahana, zawierająca się w domu, którego dolne piątro murowane a górne drewniane, z ziemią, w mieście Witebsku położonym. Targi na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu 13 maja 1827 r. naznaczone będą we 4 miesiące od dnia ostatniego wydrukowania w Gazetach obu stolic i w Kuryerze Litewskim w jakie zaś mianowicie dni, o tem ogłoszono będzie osobno w tychże gazetach.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu, przeterminowana ewikcyą witebskiego obywatela żyda Zimina Ehinzona, zawierająca się w murowanym domu i browarze piwnym, z ziemią, w mieście Witebsku położonym. Targi na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu 13 maja 1827 r. naznaczone będą we 4 miesiące od dnia ostatniego wydrukowania w Gazetach obu stolic i w Kuryerze Litewskim, w jakie zaś mianowicie dni, o tem ogłoszono będzie osobno w tychże gazetach.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu, przeterminowana ewikcyą sukcesorów połockiego powiatu obywatela Benedykta Szulakiewicza, tegoż powiatu przy wsi Diahotce 20 pól męskiej dusz, zapisanych do rewizyi 1816 r., z urodzonymi po niej, ze wszelką należąca do nich ziemią i wszelkiem zabudowaniem. Targi na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu 15 maja 1827 r. naznaczone będą we 4 miesiące, od dnia ostatniego wydrukowania w gazetach obu stolic i w Kuryerze Litewskim, w jakie zaś mianowicie dni, o tem ogłoszono będzie osobno w tychże gazetach.

Buchhalter Taranczuk.

2 Rada Mieyska Wileńska stosownie do Naywyższego dodatkowego o Gildyach Postanowienia w dniu 14 nowembra 1824 roku nastęlego, oraz odwołując się do 192 §. w tymże Postanowieniu wyrażonego, niniejszym ogłasza, iż z liczby Kupców tak Chrześcian jako też i żydow na rok 1827 w mieście Wilnie do gield zapisanych, na rok terażniejszy 1828 z tegoż Kupiectwa wypisali się, a mianowicie: z Chrześcian 3 cicy Gildy Anna Lekajet, Antoni Kaduacy, Babażan Adzisaferow, i Efrosin Treskow; z Starozakonnych 1ey gildy Izaak Adelson i Wilhelm Mejerowicz, 5ey gildy Szloma Zarecki, Mejer London, Berko Jurborg, Nosel Rozental, Zelman Radunski, Józef Mejerowicz, Mejer Witkind, Berko Adelszteyn, Szloma Jochelson, Cemach Sabat, Mariasza Webesowa, Orel Kuper, Szmuyło Hurwicz i Abram Klaczko. Dla tego więc wyż wyrażone osoby nie będą już na rok 1828 zapisanemi do kupiectwa Wileńskiego, aby handlu odpowiedniego kupcom nie prowadzili, oraz z kupcami gildyjskimi lub Obywatelami żadnych interesów i umow tyczących się kupiectwa nieformowali, o tem Rada Mieyska przez niniejsze ogłoszenie dla ogólney wiadomości trzykrotnie w Kuryerze Litewskim zamieszcza. 1828 january 24 dnia.

Jan Buksza Prezydent M. W.
Pismowod. Józef Woytkiewicz.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładującego Całą Rosyą etc. etc. etc.

3 Michał Sawicki b. Prezydent Ziemski Wileński i Kawaler, Jozefat Erdman b. Prezydent Grodzki Upitski, Justyn Czernicki b. Sędzia Ziem. Oszmiański, komplet Sądu Taxatorsko-Exdywizor. w dobrach Jeznie w kontynuacyi zostającego składający; Oznajmujemy tym naszym Urzędowym Obwieszczym listem, wszystkim komu o tem wiedzieć należy, a mianowicie: WJPanu Janowi Pęczkowskiemu Szambelanawi b. Dworu polskiego aktorowi dóbr konkursowych, tudzież JWW. i WW JPP. Annie z Wołłodkowiczow matce, Reginie i Ewie córkom Obuchowiczow, Mikołajowi i Annie z Obuchowiczow Wolskim Chorażym Nowogrodzkim; Sewerynowi i Annie z Obuchowiczow Kamińskim Sędziom Granicz. Minskim, Successorom zesłego Bernarda Obuchowicza Prezyd. Ziem. Mozyr., Apolinaremu i Józefie z Chrapowickich Morawskim Szambel. b. Dworu Polskiego, i dalszym wszystkim Kredytorom i pretensorom, niemniej i wszystkim debitorom do massy, jako

też WJP. Mikołajowi Zambrzyckiemu Adwokatowi Sądów Głównych Wileń. jako prokuratorowi masy, iż gdy dla ważnych przyczyn Sąd-Taxatorsko-Exdywizorski na ominionym z dekretu swojego terminie dnia 5 idącego Januاری nie zjechał, przeto nwiadamiamy wszystkie interessowane strony, iż od datty podania niniejszego Obwieszczenia, w zupełnym komplecie za niedziel cztery to jest w dniu 13 następującego miesiąca february idącego 1828 r. ad fundum dóbr Jezna w peie Kowieńskim, sytuowanych niezawodnie zjedziemy i dzieło Exdywizorskie w skutek uprzednich swoich postanowień kontynuować będziemy: ażeby więc strony z zupełną gotowością przystąpiły, ostrzegamy.

Roku 1828 mca january 17 dnia. Woźny niżej wyrażony świadcę, iż takowego Obwieszczenia kopie, mianowicie: jedną WJP. Janowi Pęczkowskiemu Szamb. b. D. Pol., drugą WJP. Mikołajowi Zambrzyckiemu Adwokatowi Sądu Głwego Wileń., trzecią JWW. Annie z Wołłotkowiczow matce, Regiunie i Ewie córkom Obuchowiczow, Mikołajowi i Józefie z Obuchowiczow Wolskim Chor. Nowogr., Sędziemu i Annie z Obuchowiczow Kaminskim Grodz. Granicz Mińskim i dalszym wszystkim Kredytom i pretensorom od WWJPP. Michała Sawickiego Prezydenta b. Ziem. Wileń. i Kawalera, Józefa Erdmana Prezydenta Grodz. Upitskiego i Justyna Czernickiego b. Sędziego Ziem Oszańań. komplet Sądu Taxatorsko-Exdywizor. w dobrach Jeznie w kontynuacyi będącego składających, oczewisto in fundo tychże dóbr w peie Kowień. sytuowanych podalem i położyłem, i że od datty niniejszego obwieszczenia Sąd Exdywizorski w komplecie za niedziel cztery to jest w dniu 13 następnego mca february idącego 1828 r. niezawodnie dla kontynuacyi dzieła Taxatorsko-Exdywizor. do tychże dóbr zjedzie ustnie opowiedziałem. Pisań ut supra.

Teodor Żeromski Woźny Elekeyiny P. Kowien.

Roku 1828 miesiąca january 18 dnia. Przed Aktami Sądu Ziemskiego Powiatu Kowieńskiego stawając osobiście Woźny kwit swój Relacyyny podanego obwieszczenia urzędownie zeznał. Przyjąłem Kazimierz Tubielewicz Regent Ziemski Pttu Kowień.

5 Wyjątek z dekretu Rozbiorowego Sądu działania swe na fortunie W. Władysława Michałowskiego z reguły Kijowskiego Głównego Sądu Cywilnego Departamentu ułatwiającego na gruncie wsi Kamiennego Brodu.

Roku 1828 dnia 10 stycznia N. 9, Gdy ułatwienie komportacyi dokumentow przez Debitora masy niniejszey rozbiorowey W. Władysława Michałowskiego odbydź się powinny, przychodzeniu do likwidacyi długow swoich wierzycielom tey to masy przeszkadzać nie może, przeto Sąd Zjazdowy postanowił dzień 10 lutego idącego 1828 r. do rozpoczęcia tey to likwidacyi naznaczyć: do której wszystkich tey to masy wierzycieli wezwać, aby zaś to wezwanie doszło do publiczney wiadomości zaoblatowanie niniejszey rezolucyi w aktach właściwych radomyslskich i podanie oney do Gazet Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia

Debitorowi W. Władysławowi Michałowskiemu polecić. Czytano dnia 10 january 1828 roku. Odwołał się kredytor W. Zenon Dzierzanowski, Sąd tę appellacyą przy końcu tego dzieła rozwiązać deklaruję.

Zgodność z Oryginalnym Protokołem poświadczam Posędek Ziem. Radomysł. Kazimierz Wolski.

5 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Białorusko-Witebskiej Gubernii w Lepelskim Pcie na rozdział funduszow W. Adama Przeciszewskiego i usatysfakcyonowania kredytorów i wszelkiego tytułu pretensorów, Dekretem Remissyynym Ziemstwa Ptu Lepelskiego w roku 1827 mscia Julii 7 dnia ogłoszonem, przeznaczony, uzupełniwszy w temże roku Julii 27 dnia Remissą zastrzeżone pierwszo-zjazdowe czynności, komportacyą papierów i różnego tytułu tranzaktow na dzień 20 augusta terażń. roku w Kancellaryi Ziem. Ptu Lepelskiego przeznaczył, i czas ostateczny zjazdu na dzień 25 oktobra roku terażń. do majątności Suszy zeterminował, w jakim terminie przybywszy do teyże majątności, gdy z powodu wczesnego napadnienia śniegu nie mogąc odbyć wizyi gruntów konieczno potrzebney przed wzięciem do namowy, za zgodzeniem się masy i kredytorow, Sądy swe na dzień 5 mca marca następnego 1828 roku odracza, w jakowym terminie zjechawszy do majątności Suszy, bezwyjezdnie do ostatecznego roztrygnięcia całego dzieła konkursowego przystąpi, o czem przez trzykrotną awizacyą Kuryera Litewskiego, interessowane strony zawiadamiając, ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie w tém terminie ze swemi pretensyami przed ten Sąd stawali i przed wzięciem do namowy dopominki przynieśli, sub amissione ostrzega. Roku 1827 mscia oktobra 27 dnia.

Honorowy Radca Nerensz Herbaeki Exdywizor.

Zenon Miładowski Exd.

Aloizy Zaba Exdywizor.

Maxymilian Misiewicz Regent

Kurs wezłow i pieniędzy w St. Petersburgu Dnia 20 stycznia.

Na Londyn	— 3 miesiące	pens.	10 $\frac{3}{8}$.	} za rub. assygn.
— Amsterdam	na 65 dni	cens	51 $\frac{1}{2}$	
— —	na 3 mies.	+	52 $\frac{3}{4}$	
— Hamburg	— 65 dni	szil. ban.	9 $\frac{7}{8}$	
— —	— 3 mies.	—	9 $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$	
— Paryż	— 70 dni	santin.	108 $\frac{1}{2}$	
— —	— 3 mies.	—	108 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$	
Czerw. zł. holend.	r.	kop.	
Rubel złoty	—	—	
Rubel srebrny	3	— 72 $\frac{1}{2}$	

Nieustający dochod Kommissyi umorzenia długow:

6 $\frac{3}{4}$ assygnacyami	—	} procent
6 $\frac{3}{4}$ srebrem	—	
6 $\frac{3}{4}$ takóż	—	

Kurs wezłow i pieniędzy w Rydze d. 16 stycznia.

Na Amsterdam	— 65 dni	cens.	52 $\frac{1}{2}$
— Hamburg	3 mies.	bank. szil.	9 $\frac{1}{2}$
Rubel srebrny	3 rub.	74 $\frac{1}{2}$ kop.
Stary alberts-reichstaler	4	— 72 $\frac{1}{2}$ —

Kurs wileński na asygnaty od d. 24 stycznia: P. sr. 3 r. 79 $\frac{1}{2}$ k., imperyjal 38 r. k. 95.

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 12.

Wilno dnia 27 stycznia v. s. 1828 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

Względem wypłacania pensji za dwa albo więcej obowiązków.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali sprawy, na przedstawienie P. Sprawującego obowiązek Kontrolera Państwa, względem wypłacania, podług ukazu 31 stycznia 1823 roku, pensji urzędnikom, naznaczanym do pełnienia obowiązków w wakujące miejsca. Przy czém słuchali ściągających się do tej rzeczy praw, z których w N a y w y ż s z y m Reskrypcie wyszłym 21 grudnia 1815 roku, na imię zmarłego Jenerał-Feldmarszałka Xiążęcia Sałtykowa, między innemi w drugim punkcie rozkazano: „jeśliby podług uwagi JEGO CESARSKIEY MOSCI, albo ze szczególnego polecenia Zwierzchności, Urzędnik, mający pensją przyjmował nowy obowiązek, do którego przywiązana osobna pensya, albo stołowe lub kwaterowe pieniądze, wtedy onych nie wypłacać jemu bez Imiennego ukazu za N a y w y ż s z y m podpisaniem.” Rozkazali: Zgodnie z przedstawieniem P. Sprawującego obowiązek Kontrolera Państwa, wszyskim PP. Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom i Wojennym-Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnymi, również wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządóm, Izbom i Expedycjom Skarbowym i miejscóm urzędowym dadź wiedzieć, iż ukaz 31 stycznia 1823 roku, nie ma być brany na rozwiązanie względem wypłacania pensji za dwa albo więcej obowiązków, i że odtąd na przyszłość w stosowaniu pensji do dwóch i więcej mieysc, należy postępować podług 2go punktu N a y w y ż s z y m Reskryptu, danego 21 grudnia 1815 roku na imię zmarłego Jenerał-Feldmarszałka Xiążęcia Sałtykowa. A zaś do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. 1 listopada 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów.)

O zabronieniu wprowadzania do miast trunków, dla zakonników znajdujących się w klasztorach.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat z przyczyny zapytania Mińskiego Gubernialnego Rządu: czy można dozwalać przywozu do miast dla zakonników, znajdujących się w klasztorach, z majątków, należących do Grekorossyjskiego duchowieństwa, słodkich wódek, naliwek i piwa, robionych i pędzonych w tych majątkach, i czy powinny te klasztory za wprowadzanie do miast piwa, robionego w ich majątkach, na domowy ich rozchód, płacić na rzecz dzierżawcy trunkowych poborowakcyę, albo też może się rozciągać i na nich uwaga pod 11 § warunków na trunkowy od 1823 do 1827 roku odkup w Małorossyjskich i Zachodnich guberniach, względem Katolickich i Uniackich klasztorów? Rozkazali: Ponieważ zapytanie Mińskiego Gubernialnego Rządu, odnosi się do przywozu do miast dla zakonników, znajdujących się w klasztorach, z majątków należących do Grekorossy-

jskiego duchowieństwa, słodkich wódek, naliwek i piwa, robionych i pędzonych w tych majątkach, rozwiązane przez nastąpiłe w Najswiętszym Rządzącym Synodzie postanowienie 13 kwietnia tegoż roku, iż w Małorossyjskich i Zachodnich guberniach, w liczbie których znajduje się i Mińska, nie może być pozwolone wprowadzanie do miast dla zakonników, w klasztorach znajdujących się, słodkich wódek, naliwek i piwa, i że podług tego zakonnicy, żyjący w Grekorossyjskich klasztorach, znajdujących się w miastach i Grekorossyjskie duchowieństwo, powinny na swój rozchód kupować trunki u odkupczyków; zatem dla należytego podług tego wypełnienia zalecić przez Senat Mińskiemu Gubernialnemu Rządowi przez ukaz, również przez ukaz dać wiedzieć Ministrowi Skarbu, a dla jednostajnego wypełnienia, dalszym Gubernialnym Rządóm uprzywilejowanych gubernij. Listopada 7 dnia 1827 roku (Z lgo Departamentu.)

Względem sprzedaży majątków sekwestrowanych za dług Bankowi Handlowemu, chociaż ostatnia cena była niższa od ocenienia i o dalsz.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali przedstawiane przez Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, P. Radcę Taynego, Sënatora i Kawalera Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa dla należytego wypełnienia kopii opinii Rady Państwa, następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, zawierające w sobie pytanie: czy można sprzedawać majątki, sekwestrowane za długi Bankowi Handlowemu, niżej ocenienia, i zważywszy, iż istniejące prawidło nie sprzedawać majątków niżej ocenienia, po większej części, przewlekając sprzedaż, obraca się w większą uciążliwość dla dłużników, obowiązanych odpowiadać znacznymi procentami, wzrastającymi z przedłużeniem czasu, i na ścieśnienie obrótów Banku Handlowego, którato przewłoka tém jeszcze szkodliwsza, że majątki sprzedawane za długi Handlowego Banku, są tego rodzaju, iż, im dłużej zostają one bez gospodarskiego dozoru, tém więcej mogą przychodzić do upadku, i tém więcej tracić na swojej wartości i cenie; znalazła przy tém potrzebném dla większego ochronienia pożytków Handlowego Banku, postanowić niektóre środki ostrożności, i na skutek tego postanowiła: 1.) majątki sprzedawane za długi Bankowi Handlowemu i jego Kantorom, mogą być po pierwszych targach utwierdzone dla nabywców, chociażby ostatnia cena za nie dawana, była niższa od uczynionego tych majątków ocenienia, jeżeli miejsce, na rzecz którego sprzedaż ta czynić się będzie, na to się zgodzi; 2.) Lecz w zdarzeniu, kiedy dawana za majątek cena, niżej ocenienia, i Bank Handlowy albo Kantor będą żądały, ażeby nanowo odbyły się targi; wtedy na to żądanie ponowić je; jednak do powtórne działanie powinno już być ostatecznym. „Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOSCI ręką napisano: „Ma być

podług tego. Sankt-Petersburg 2 listopada 1827. Rozkazali: o wyżej pomienionej Na wyżej utwierdzonej opinii Rady Państwa posłać do wszystkich Urzędowych miejsc i osób, dla należytego, do kogo co z nich odnosić się będzie, wiadomości i wypełnienia, ukazy; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Moskiewskich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Zebrania Moskiewskich Departamentów, przesłać uwiadomienia. Listopada 23 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów).

O rozwiązaniu: iż dzierżawcy poczt, żydzi, mogą mieszkać w tych miejscach, gdzie są ustanowione pocztowe stacye, ale nie w tych domach, gdzie się one mieszczą.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali raportu Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, iż Rządzący Senat przy ukazie 21 marca teraźniejszego roku przesłał do niego na rozpatrzenie i wnioszek prośbę Czernihowskich żydów, kupców zgiej gildy: Salomona Łazarewa i Litmana Feygina, w której oni wyrażają, iż przez Na y w y ż e y potwierdzone 22 maja 1826 roku postanowienie Komitetu PP. Ministrów, chociaż pozwolono żydom brać przez licytacją pocztowe stacye; ale jednak zabroniono im mieszkać w tych domach, gdzie umieszczone są te stacye, i że w niektórych miejscach Małorossyjskich Guberniy, znajdują się w ich dzierżawie pocztowe konie, wzięte przez nich za kontraktami jeszcze przed wydaniem tego postanowienia, lekając się więc, ażeby w zdarzeniu rozciągnięcia pomienionego postanowienia, nie było im samym, albo ich umocowanym, zabroniono mieszkać, nie tylko w tym domie, w którym mieści się pocztowa stacya, ale nawet w tém samym miejscu, w którym się znajduje owa stacya, proszą o uczynienie zalecenia Zwierzchności Gubernialney tych Guberniy, gdzie pozwolone żydom stałe mieszkanie, ażeby tym z nich, którzy już wzięli, albo którzy jeszcze wezmą z licytacji lub przelewem od drugih osób pocztowe konie, nie było bronno mieć pomieszkanie dla dozoru koni, dla przygotowania furażu, i dla zachowania od uszczerbku swojej własności, w domach oddzielnych, od pomieszczenia przez pocztowe stacye zajmowanego, znajdujących się w tém mieście, miasteczku, albo wsi, gdzie ustanowiona stacya. Otrzymane przez P. Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych od Małorossyjskiego Wojennego Gubernatora potrzebne do rozpatrzenia tej prośby wiadomości, wyrażają: 1) iż w miesiącu lutym 1826 roku niektóre pocztowe stacye w Czernihowskiej Gubernii oddane z licytacji w trzyletnią dzierżawę od 1827 roku różnym żydom, w tej licytacji i jednemu z proszących, a mianowicie Litmanowi Feyginowi, i że na tę dzierżawę, zawarły są z nimi stosowne kontrakta. 2) Iż w kontraktach tych, na mocy uprzednio ustanowionych, i przy odbywaniu targów przez żądających przyjętych warunków, przyłączona jedna stacya, której dzierżawcy poczt, albo kto z ich strony będzie się znajdował na stacyi, obowiązali się wypełniać w całej seisości wszystkie wyszłe do pomienionych licytacji i nadal mające wyszć od wyższej Zwierzchności zalecenia, względem pocztowych stacyi, ich utrzymywania, przestrzegania porządku w dawaniu koni przejeżdżającym osobom, i w innych tym podobnych przedmiotach; i nakoniec. 3) Iż na skutek Na y w y ż e y potwierdzonego 22 maja 1826 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, ogłoszonego przez Rządzący Senat 28 lipca tegoż 1826 roku, względem zaprzeczenia dzierżawcom poczt żydom mieć pomieszkanie w tym domu; gdzie umieszczona pocztowa stacya, zrobiono przez Małorossyjskiego Wojennego Gubernatora w poruczonych jemu Guberniach należyte rozporządzenie, względem zobowiązania pomienionych dzierżawców poczt przez rewersa do nieodmiennego wypełnienia tego postanowienia.

Po otrzymaniu od Jenerał-adjutanta Xiążęcia Reppina tych wiadomości, tenże Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych podawał okoliczności tej rzeczy na uwagę CESARZEWICZA JEGOMOSCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA. JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, porównawszy prośby żydów Łazarewa i Feygina z Na y w y ż e y potwierdżonem 22 maja 1826 postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, raczył znajdować: a) iż postanowienie to nie może naruszyć mocy kontraktów, zawartych już z żydami przed jego ogłoszeniem, zatem, na ośnowie ogólnych praw, wszelki kontrakt wypełnia się święcie i nienaruszenie i b.) A że przez pomienione postanowienie Komitetu PP. Ministrów niewzbrania się żydom mieszkać w oddzielnych domach na stacyach pocztowych, ustanowionych w tych guberniach, gdzie podług powszechnych prawideł pozwolone ludziom tym stałe mieszkanie: zatem podług opinii JEGO WYSOKOŚCI nie ma przeszkody, w pozwoleniu żydom, którzy wezmą z licytacji, albo przelewem od innych osób, utrzymywanie pocztowych koni, mieszkać dla bliższego nad niemi dozoru w domach, oddzielnych od pomieszczenia, przez stacye pocztowe zajmowanego, z tém jednak, a żeby pod tym pozorem nie przebywali oni w samym pocztowym domie i nie używali do usług swoich Chrześcian, i a żeby dzierżawcy poczt żydzi, nie umieszczali w tych domach ze strony swojej żydów, i nie przeznaczali ich ani na pocztowych smotrytelów i pisarzów, ani nawet na pocztarów czyli woźnicy. Tenże Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych zgadzając się zupełnie z tém postanowieniem JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI, i mniemając na ośnowie jego dozwolić tak proszącym Łazarewowi i Feyginowi, jak i drugim podobnym im dzierżawcom poczt żydom, albo ich umocowanym, mieszkać w tych miejscach, gdzie są wzięte przez nich w dzierżawę pocztowe stacye, ale tylko w oddzielnych domach od pomieszczeń, przez stacye zajmowanych, przedstawił to, na rozpatrzenie Rządzącego Senatu. *Przy czém słuchano przestaney przy tém sprawki.* Rozkazali: Ponieważ postanowieniem Komitetu PP. Ministrów dnia 22 maja 1826 roku Na y w y ż e y utwierdżonem, zabroniono żydom, którzy wzięli z licytacji w dzierżawę pocztowe stacye, mieszkać tylko w tych domach, gdzie ustanowione te stacye, lecz o tém, ażeby oni albo ich umocowani nie mogli mieszkać w tych miejscach, gdzie są wzięte przez nich z licytacji, albo przelewem, od drugih osób, w dzierżawę pocztowe stacye nie powiedziano; przeto dla zapobieżenia mogącym zayść w tém zdarzeniu wątpliwości, Rządzący Senat zgodnie z wnioskiem JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA i WIELKIEGO XIAŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA i z opinią Zarządzającego Ministerium spraw Wewnętrznych, podaje: dozwolić żydom, albo ich umocowanym, którzy wzięli, albo później wezmą z licytacji, albo przelewem od drugih osób w dzierżawę pocztowe konie, mieć dla bliższego około nich dozoru pomieszkanie w tych miejscach, gdzie znajdują się wzięte przez nich stacye pocztowe, ale tylko w oddzielnych domach od pomieszczeń, przez stacye zajmowanych, i z tém, ażeby oni pod tym pozorem nie przebywali w samym pocztowym domie, nie używali do usług swoich Chrześcian, nie umieszczali w tych domach ze swojej strony żydów, i nie przeznaczali ich ani na pocztowych smotrytelów i pisarzów, ani też na pocztarów, czyli woźnicy. I o tém Rządom Gubernialnym i Skarbowym Izdom tych guberniy, w których stałe pomieszkanie żydom jest pozwolone, zalecić przez ukazy, również przez ukazy dać wiedzieć Głównemu naczelnictwu nad Departamentem Pocztowym mającemu, Ministrowi Skarbu i Zarządzającemu Ministerium spraw Wewnętrznych; do wszystkich zaś Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Listopada 24 dnia 1827 roku. (z 1go Departamentu)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.